

Titel: Femte Afsnit.

Citation: "Femte Afsnit.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e9609/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 360.

Besværing til Landsretten over Underrettens Handlinger finder Sted i de samme Tilfælde, i hvilke der over Landrettens Handlinger kan ioverfattes Besværing til Højesteret.

Fremgangsmaaden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benyttes ved Besværing over Landrettens Handlinger.

Besværing kan finde Sted uden Hensyn til Gjenstandens Værdi.

Landrettens Afgjorelse i Anledning af Besværingen er ikke Gjenstand for yderligere Besværing til Højesteret.

§ 361.

Det i tredje Afsnit's andet Kapitel omhandlede Retsmiddel, ny Foretagelse af Sagen ved den samme Ret, kan ikke anvendes imod Underretternes Domme og Behandlinger.

Tredte Afsnit.

Om Fremgangsmaaden ved Intervention og ved Tilståvning af Trediemand under den imellem Parterne begyndte Retssag.

§ 362.

Interventionsogsmaal anlægges og fremmes efter de om et selvstændigt Sogsmaal gjældende Regler, forsaavidt ikke Bestemmelserne i de følgende Paragrafer medføre Afvigelse herfra.

§ 363.

Interventen indtræder i Sagen derved, at han tilføjer hver af de oprindelige Parter et Skrift, hvori han fremstiller Grundene til sit Sogsmaal og den Paastand, han vil nedlægge.

Dette Skrift tilligemed Gjenparter af de Dokumenter, som agtes benyttede, maa meddeles de oprindelige Parter jensef 5 Dage forinden det af de til Hovedsagens Behandling bestemte Retsmøder, i hvilke Intervenenten vil optræde.

§ 364.

I Retssmødet har Intervenienten at fremlægge og oplæse sit i foregaaende Paragraf omhandlede Skrift og give de fornødne nærmere Forklaringer om sit Søgemaal.

Paastaar nogen af Parterne Intervenientsøgmaalet afsigt som ikke hjemlet ved den almindelige Bestemmelse i § 43, bliver Spørgsmaalet herom foreløbig at afgjøre ved Rettens Kjendelse. Afsløst Intervenientsøgmaalet, kan Intervenienten idrætsætte Besværing herover; i den Anledning kan han forlange Sagens videre Behandling udjat.

§ 365.

De oprindelige Parter ere berettigede til i Anledning af Intervenientsøgmaalet til Retssbogen at fremsætte yderligere eller forandre deres oprindelige Paastande, saa og til at fremkomme med nye Dokumenter. Forlaavidt der ikke har været fornøden Tid til at fremsætte saadanne eller Modparten bejærer Udsættelse til at gjøre sig nærmere bekendt med nye fremkomne Dokumenter, der ikke forinden Retssmødet ere bleve ham meddelte, kan Retten udjætte Sagen.

Saadan Udsettelse kan ogsaa finde Sted efter Intervenientens Begjæring, for at han kan faae Lejlighed til at blive bekendt med de mellem de oprindelige Parter udvekslede Skrifter og Dokumenter, hvortil der bør gives ham Adgang i al Fald ved deres Henlæggelse i passende Tid paa Rettens Skriverkontor. Intervenienten kan derefter i det nye Retssmøde til Retssbogen forandre eller udvide sine Søgmaalsgrunde og Paastande.

§ 366.

Det oprindelige Søgmaal og Interventionsøgmaalet serhandles iøvrigt i Forbindelse med hinanden som een Retssag.

Ved Siden af og foruden den i §§ 102 og 103 indrømmede Myndighed er Retten beføjet til:

- 1) paa Begjæring af de oprindelige Parter eller een af dem at bestemme, at de toende Søgmaal skulle adskilles for særskilt at forhandles og paafendes, dersom deres Forening vilde medføre en betydelig Forhaling af den oprindelig anlagte Sag,

2) paa Intervenientens eller en af de oprindelige Parters Begjæring at bestemme, at det oprindelige Sagsmaals Forhandling skal udsættes, indtil Interventionssagsmaalet er udprocederet, naar Saadant efter de foreliggende Omstændigheder synes hensigtsmæssigt.

§ 367.

Intervenienten er berettiget til at benytte de forhjæmlede Retsmidler imod den stedsfundne Behandling og den afsagte Dom paa samme Maade, som enhver af de oprindelige Parter.

§ 368

Den, der blot indtræder i Sagen for at understøtte en af Parterne (Bintervenient), modtager Sagen i den Stilling, hvori den ved hans Indtrædelse befinder sig, og er bunden ved den indtil da førte Procedure. Iøvrigt er han berettiget til at gjøre Angrebs- og Forvarsmidler gjældende i Sagen, men dog kun, forsaavidt de ikke komme i Modstrid med den Partis Procedure, han vil bistaa.

§ 369.

Retten træffer Bestemmelse om Maaden, hvorpaa Bintervenienten skal have Afgang til at ytre sig i Sagen. Den kan af saadan Art sæt udsætte Sagens Forhandling, men har da at drage Omhyggelse for betimelig og fornøden Underretning til Parterne og andre Vedkommende. Iøvrigt er det, som af Bintervenienten anføres, i processuel Henseende at betragte som Behandelse af den Partis Procedure, til hvis Bistand han indtræder.

§ 370.

Bintervenienten indtræder derved, at han til Retten afgiver en skriftlig motiveret Begjæring om at maatte faae Afgang til at ytre sig i Sagen. Denne Begjæring meddeles Parterne. Paastaar nogen af dem Bintervenienten afsigt, bliver Sagsmaalet herom foreløbigt at afsjære ved Rettens Afgjærelse. Afvises Bintervenienten, kan han ioversætte Begjæring herover; i den Aaleending kan han forlange Sagens videre Behandling udsat.

§ 371.

Tillader Retten Sagsøgeren at tilstævne (admittere) Trediemænd for at faae Dom over ham enten alternativt med eller tilfammen med Sagsholderen, udfattes Sagen saalænge, som nødvendigt er, for at paagjældende Trediemænd paa fordsvarlig Maade kan kaldes til at svare som Sagsveder. De i §§ 362, 366 og 367 om Intervention givne Regler finde ogsaa Anvendelse men Hensyn til Tilstævning.

§ 372.

Naar den mundtlige Forhandling om Sagens Realitet er begyndt, kan Intervention eller Tilstævning ikke mere finde Sted hverken under Sagens Behandling i denne eller i højere Instans. Reintervention kan derimod finde Sted paa ethvert Trin af Sagens Behandling.

Stette Affnit.

Særegne Rettergangsarter.

Kapitel I.

Om Vidners Hørelse førind hovedforhandlingen.

§ 373.

Vidners Hørelse og Syns- eller Skjønnsforretningss Optagelse, forinden Bevisforhandling i Sagen foregaar, kan undtagelsesvis finde Sted, naar paagjældende Part staar i Fare for ellers at tabe sit Bevis, enten paa Grund af Vidners Svagdom eller Vertrejsje, eller fordi Forretningens Gjenstand er udsat for Forandring eller af lignende Grunde.

§ 374.

Den Part, som ønsker Beviset ført, har at indgive skriftligt Andragende herom til den Ret, for hvilken Sagen forer, hvis den allerede er anhangiggjort, jfr. § 100, og ellers til Underretten paa det Sted, hvor Vidnet boer, eller hvor Gjenstanden for Syns- eller Skjønnsforretningen befinder sig.